

skal vedkommende Politimester have Underretning derom af Sognefogden og strax melde det, ikke til Sognet, men til Amtmanden, som er Amtsrådets fungerende Formand. Imidlertid vil det vistnok være heldigt, at der bliver givet disse Linier en anden Redaction, saaledes at det bliver tydeligt, at det ikke er med Vedligeholdelsesarbejdet selv, der skal føres Tilsyn, men kun med, at Veien virkelig er i en velvedligeholdt Tilstand og ikke i en saadan, at den er farlig at befære. Denne Fortolkning synes mig at være en ligefrem Følge af den derpaa følgende Bestemmelse, at Politimesteren er bemyndiget til at lade slige Mangler ved Veien umiddelbart afhjælpe, naar de ere absolut farlige. § 14 er der en Bestemmelse om Indenrigsministeriets øverste Myndighed, som jeg finder fuldkommen rigtig, men jeg skal dog derved berøre et Punkt, som tildeels falder sammen med et lignende i det Lovudkast, som senere ligger for; det er Bestemmelsen om Bredden af Landeveiene. Det er alle de Herrer bekendt, at den ganske overordentlige Brede, som Kongeveiene, som vi kalde dem, have, nu i Grunden er aldeles værdiløs, og at den mere er til Fortræd end til Gavn, idet den for Amtene vil medføre en meget betydelig forøget Byrde ved disse Veies Vedligeholdelse. Naarlig udfordres der ved de lagte Steenflister meget større Rundinger end ved de mindre Landeveie, og det vil vistnok blive nødvendigt at udføre det hele Arbejde paa en noget anden Maade, end vi ere vant til at udføre det paa vore saakaldte Amtsvæie. Jeg troer, det vilde være heldigt, om det her strax blev udtalt som Noget, der kunde være ønskeligt, hvis Forholdene stillede sig saaledes, at det var gjørligt, at Amtene kunde befrie sig for den unyttige og kun til Byrde værende overordentlige Brede af Kongeveiene, der oprindeligt er fremkommen af militaire Hensyn, hvilke jo nu aldeles bortfalde. — Hvad Overveinspektøren angaaer, har jeg antaget, at det ligefrem fulgte af Ordlyden i Slutningen af tredje og Begyndelsen af fjerde Linie i § 15, at han kun har at bestille med Landeveiene og ikke med de saakaldte Amtsvæie. Hvorvidt der med hans Myndighed kan være forbundet nogen Fare for Amtsrådet, seer jeg i dette Dieblis ikke saa ganske tydeligt. Det

er klart, at en Mand, der saaledes har Overlignet med alle Landeveie, unægtelig vil blive et meget betydeligt Mellemled mellem Bestyrelsen af Landeveiene, der kommer til at ligge i Amtsrådets Hænder, og Indenrigsministeriet; men jeg kan dog egentlig ikke troe, at det efter vore Forhold skulde kunne tænkes, at en saadan Mand derved skulde faae en altfor stor Myndighed. Det har været paatænkt af Flere, troer jeg, at man istedetfor at have en saadan Overveinspecteur skulde see at faae Sagen ordnet paa en anden Maade; men jeg vilde dog ansee det ganske naturligt, at man lod den her tagne Bestemmelse foreløbig blive staaende; skulde det da vise sig, at den kunde afstedkomme nogen Skade, eller at der var nogen Fare forbunden dermed, har Rigsdagen det jo i sin Magt at faae Bestemmelsen afløst af en anden.

Fallesen: Ligesom der under Communalfagernes Forhandling blev ytret Ønske om, at alle de Lovbestemmelser, der angik det Communale, kunde blive samlede i een Lov, saaledes er der vistnok Mange, der kunne ønske, at ogsaa alle de Bestemmelser, som angaaer Veivæsenet, maatte blive optagne i dette Lovudkast. Det er imidlertid et Ønske, som jeg ikke skal udtale, da jeg fuldt vel erkjender de store Vanskeligheder ved dets Gjenneførelse, idet nemlig alle disse ældre Bestemmelser, saasnart de paa denne Maade kom frem her i Thinget, vilde blive underkastede Kritik, og blive gjorte til Gjenstand for Endringsforslag, hvorved Materialet vilde i den Grad voxe, at man istedetfor at gjøre det Fremskridt, man tænkte at opnaae, sandsynligvis snarere blev staaende, hvor man er. Derimod troer jeg paa den anden Side, at man maa være noget forsigtig med Henviisningen til den ældre Lovgivning; jeg troer ikke, at man deri maa gaae saavidt, at man omtaler i de nye Love de af de ældre Bestemmelser, som ikke mere ere gjældende. Vor Stræben maa aabenbart gaae ud paa, at de Love, som vi vedtage her, maae være saaledes affatte, at enhver forstandig og almindelig dannet Mand maa kunne forstaae dem; men jeg tør sige, at Enhver, der ikke er enten lovfmyndig eller ialtsald har havt Anledning til at give sig af med denne Art Sager, ikke vil kunne forstaae denne